

„Mám niečo v topánke a bolí to!“ povedala Máša a zložila batoh na zem. Počkala, kým ju panda predbehne, rýchlo z neho vybrala niekoľko vecí a namiesto nich doň vložila nafúknutý balónik. Ha! Nikto si nič nevšimne, keďže batoh bol stále rovnako veľký. Panda na chvíľku zastala, aby si povystierala chrbát, a Máša ju dobehla. No len čo prešla okolo, panda vyložila zo svojho batoha veci a urobila presne to isté, čo Máša.

„Neviem, ako sa tam dostali všetky tie kamene!“ nariekala Máša. Celou cestou pšeničným poľom hrali svoju hru. Obidve boli príliš hrdé na to, aby nahlas priznali, že možno, možno, zobrali toho viac, než dokážu uniesť. Netrvalo dlho a zanechávali za sebou cestičku z jedla, hračiek a ďalších vecí, ktoré vyhadzovali z batohov. Keď dorazili na čistinku pri potôčiku, medveď vybral vhodné miesto a postavil tam vigvam.